

Vložím na něho svého Ducha.

A vyhlásí soud národní.

¹⁹Nebude se přít ani rozkřikovat,

na ulicech nikdo neuslyší jeho hlas.

²⁰Nalomenou třináct nedoloni

a dounající knot tehusá,

až dovede pravodl vitezství.

²¹A v jeho jmenu bude naděje národu.

Ježíš a Belzebul

²²Tehdy k němu přivedli posedlého, který byl

slepý a nemý, a uzdravil ho, takže ten nemý mlu-

vil vidět. ²³Zastupila žasylu: „Není to Syn

Davídův?“ ²⁴Když to slyšel faticové, řekli: „On

nevymáhá démona!“ jinak, než ve jménu Belzebula.

²⁵Protože znal jejich smýšlení, řekl jim: „Každá obec

království vnitře rozdělené je pustne. ²⁶A všechny

ani dům vnitře rozdělený nemůže obstat. ²⁷A vý-

hání-li satan satana, pak te v sobě rozdroben; jak

tedy bude mocí obstat jeho království? ²⁸Jestliže já

vylamím démony ve jménu Belzebula, ve jménu

koho je vyhánějí vaši žáci?“ Proto oni budou vasi-

mí soudci. ²⁹Zesílí však výháňání démons. Du-

chom Božím, pak už vás zasilu Boží království.

³⁰Coz může někdo vejti do domu silného muže

a uloupit jeho věci, jestliže dívce toho sláka ne-

spoutá? Pak těrve vyloupí jeho dům.

³¹Kdo neni se mnou, a kdo se

mou nesilmařduje, rozplyne.

³²Proto vám pravim, že kazdy hřich i rohání

bude lidem odpuštěno, ale rohání proti Duchu

svatému nebude odpuštěno. ³³Tomu, kdo by řekl

svou člověku, bude odpuštěno; ale

kdo by řekl slovo proti Duchu svatému, tomu ne-

bude odpuštěno v tomto věku ani v budoucím.

O závažnosti slov

³⁴Zasadte dobrý strom, i jeho ovoce bude do-

bré. Zasadte špatný strom, i jeho ovoce bude špat-

né. Strom se pozná po ovozi. ³⁵Plemeno zmijí Jak

může být vaše řeč dobrá, když jste zlí? Čím srde-

ce: rákos

doud

evy: + i slepy

fr: synove

gnadobny: naradi

(12,22–24) Iz 42,1–4 (12,22–30) Mk 3,20–27; L 1,14–23 (12,22–24) Mt 3,22–34 (12,28) L 1,21; Sk 10,38

7,10–20; Jk 3,11–12 (12,32) Mk 3,28–30; L 12,10 (12,32) Jl 5,16 (12,33–37) L 6,43–45 (12,34) Mt 15,18 (12,34) Jl 15,18 (12,34) Mt 15,18 (12,34) Jl 15,18 (12,34) Mt 16,1–4; Mk 8,11–12; L 1,16–20; J 6,30; 1K 1,1–22

(12,40–42) L 1,13–31 (12,40) Jl 1,13–31 (12,41) Jl 1,13–31 (12,41) Jl 1,13–31 (12,41) Jl 1,13–31

15,14 (12,45) 2P 2,20 (12,46–50) Mk 3,31–35; L 8,19–21 (12,46) Mt 13,55; J 12; Sk 1,14 (12,50) J

přetéká, to ústa miluvi. ³⁶Dobrý člověk z dobrého

pokladu srdece vynáší dobré; zly člověk ze zlouho

pokladu vynáší zl. ³⁷Pravim vám, že z každého

planetního slova, zež lidé promluví, budou skládat

účty v den soudu. ³⁸Neboť podle svých slov budou

ospravedlněn a podle svých slov odsouzen.“

Znamení proroka Jonáše

³⁹Tehdy mu na to řekli některé ze zákoníků a fa-

rizei: „Mistere, checeme od teke videt znamení.“

⁴⁰On však jsem odpověděl: „Pokolení zlé a zpovone-

věříš si hled znamení; ale znamení mu neduje

dano, lež známnení proroka Jonáše. ⁴¹Jako bylo

nás v bříze mořské oblydu tři dny a tři noci, tak

bude Syn člověka tři dny a tři noci v srdci země.“

⁴²Mužové z Ninevy povstanou na soudu s tímto

pokolením a usvědčí je, neboť oni se obávali po-

Jonášovou kazání — a hle, že více než Jonáš.

⁴³Královna jihů povstane na soudu s tímto pokole-

ním a usvědčí je, protože ona přísa z nezazášic-

končin země, aby slýšela moudrost Salomonovou

— a hle, zde je více než Salomon.

O navrátu nečistého ducha

⁴⁴Tu řekne: „Vratím se do svého domu, odděl

jsem vysel. Přijde a nalezej jej prázdný, vyčistěný

a upříšený.“ ⁴⁵Tu jde a přivede s sebou sedm jiných

duchů, horších, než je sám, vejde a bydlí tam;

a korce toho člověka jsou horsí než začátky. Tak

bude i s tímto zlým pokolením.“

Ježíšova rodina

⁴⁶Nejdříve když miloval zástupům, hle, jeho matka

a bratři stali venku a chlén s ním miloval. ⁴⁷Někdo

a chtěl s tebou milovat.“ ⁴⁸On však odpověděl to-

mu, kdo mu to řekl: „Kdo je má matka a kdo jsem

moji bratři?“ ⁴⁹Ukázal na své učećníky a řekl:

„Hle, moje matka a moji bratři, so Neboř kdo čini

služebníkem a neobráť se —

,Budete stále poslouchat, a nepochopíte,
ustavíte všechno a nevidíte.
,Svobodost obrostlo iukem srdce tohoto lidu,
ušima nedostýčí a oči zavřely,
takže nevidí očima ušima neuslyší,
srdec nepochopí a neobráť se —
a já je nezdravím.“

Výklad podobenství o rozsévací

¹⁵Vtedy slýše výklad podobenství o rozsévací.

¹⁶Pokazde, když někdo slýší slovo o království

avart: + k slýšení
bvar: — a spravedliví

cy: starost i tohoto věku

datv: + Izraelské

a nechápe, přichází ten zly a vryve, co bylo zaseto

do jeho srdece; to je ten, u koho se zasejlo podél

cesky ²⁰U koho bylo zaseto na skáliku písku, to

je ten, kdo slýší slovo a hned je s radostí přijímá,

zlate nezakročenou v něm a je neslyš: když přijde

tisíč nepronásledovaný pro to slovo, hned od-

pada. ²²U koho bylo zaseto do trní, to je ten, kdo

slýší slovo, ale často statof a výhovu majetku

zasedlo do dobré země, to je ten, kdo slovo slýší

i chape a přináší tirodu, jeden stonásobnou, druhou

šedesátinásobnou, třetí třicetinásobnou.“

Podobenství o pleveli mezi pšenici

²³Předložil jsem jiné podobenství: „S královstvím

nebeským je to tak, jako když jeden člověk zazel

dobré semeno na svém poli. ²⁵Když však lidé spa-

li, přisej zlo, neprítele, nasel plevel na pšenice

a odseč. ²⁶Když vystrojil pšenici a nasadilo na

nebeským, je to dalo, když vystrojil království, a obecí

mu řeknu: „Máme jít a plevel vyrhat?“ ²⁷On však

odpoví: „Ne, protože při trhání plevel by byste vy-

rali k kořenům i pšenici. ²⁸Nechte, až spotvise roste

objí až do zrnu, a v čas zrnu čeknu ženčenky. ²⁹Serbe-

te nejprve plevel a svázejte jej do otypek k spálení,

ale pšenici shromážďte do mé stodoly.“

Podobenství o horřičném zrnu

³¹Ještě jiné podobenství jsem předložil: „Králov-

ství nebeské je jako horřičné zrno, které člověk za-

sel na svém poli.“ ³²Je sice menší než všechna semena, ale když pyros je větší než ostatní, byly a je z něho strom, takže přináší pláci a hnizdi v jeho

větvích.“